

ЗЕМЯ

Колко скръб е покрила, хлѣбороднитѣ жълти нивя,
колко много куршумена мжка е свила гнѣздо въ сърцата.
Сякашъ всичкитѣ хора, които живѣятъ надъ тая огромна земя
сж извършили страшно, не чувано, кърваво дѣло.

Нѣма никжде радостъ, нѣма радостъ въ широкитѣ бѣли простори,
азъ навсѣкжде виждамъ угрижени, тжжни и болни лица
и въ очитѣ на всичкитѣ срещнати виждамъ безкрайната мжка
и въ очитѣ чета, колко скръбни сж тѣхнитѣ малки сърдца.

Мойта родна и черна земя е окжпана въ кървави сълзи,
надъ която прѣстѣта е разплакана много отдавна,
надъ която огромното слънце, застѣда дълбоко ранено,
и чернитѣ птици пицятъ и не хвѣрчатъ, защото сж гладни.

Ехъ, моя родна, дълбока и черна и свѣта земя
сж колко силна любовъ, сж колко мжка и азъ те обичамъ.
Моя родна земя, азъ съмъ твърдо увѣренъ, че все пакъ сждбата
на тебе ще прати и радостъ и пѣсни и пролѣтъ невиждана.